

De geest van Marley

Marley is dood. Dat weet Scrooge zeker. Zeven jaar geleden is Marley doodgegaan. Scrooge was zijn enige vriend. Hij regelde de begrafenis en hij was de enige die achter de kist aanliep.

Scrooge en Marley hadden samen een bedrijf. De naam van hun bedrijf was heel eenvoudig: Scrooge en Marley. Na de dood van Marley heeft Scrooge de naam niet veranderd. Boven de deur hangt nog altijd hetzelfde bord met diezelfde naam.

Scrooge is geen aardige man. Hij denkt alleen aan zichzelf en aan zijn zaak. Hij is een heel slimme zakenman. Altijd weet hij er voor zichzelf het beste van te maken. Veel mensen vinden hem een oplichter. Omdat hij altijd andere mensen te slim af is. Hij zorgt ervoor dat hij zelf het beste krijgt. En het goedkoopste.

En dat gaat natuurlijk ten koste van andere mensen. Maar dat kan Scrooge niets schelen. Het maakt hem niets uit wat andere mensen van hem vinden.

Hij voelt niets voor andere mensen.

Hij heeft na de dood van Marley geen enkele vriend meer.

Maar zelfs dat maakt hem niets uit.

Het lijkt zelfs wel of hij helemaal niets kan voelen. Geen kou of warmte, geen regen, storm of sneeuw.

Op straat lopen mensen met een boog om Scrooge heen. Niemand groet hem en niemand vraagt hoe het met hem gaat.

Het lijkt of mensen aan hem zien dat hij zo onaardig is. Maar Scrooge kan dat niets schelen. Hij wil ook helemaal geen contact met andere mensen. Dat vindt hij alleen maar lastig.

Op een dag is Scrooge aan het werk in zijn kantoor. Het is de dag voor kerst.

Buiten is het guur, koud en mistig.

Het is nog maar drie uur in de middag.
Toch is het al bijna donker.

Scrooge werkt aan de boekhouding.
De deur van zijn kantoor staat open.
Daardoor kan hij precies zijn bediende zien. Zo kan hij hem goed in de gaten houden. Zijn bediende is brieven aan het schrijven.

Het is midden in de winter en ijskoud buiten. Toch heeft Scrooge maar een klein vuurtje branden. Scrooge voelt geen kou, maar voor zijn bediende is dat heel anders. Bovendien is het vuur in het kamertje van de bediende nog kleiner. En zijn bediende kan de kachel zelfs niet bijvullen. Want de kolen staan in het kantoor van Scrooge.

Met ijskoude vingers houdt de bediende zijn pen vast.
Af en toe blaast hij in zijn handen om zijn stijve vingers te verwarmen. Of hij houdt ze boven de vlam van de kaars.

Maar dat helpt maar heel even, want het vlammetje is te klein. Daarom probeert hij zich warm te houden met zijn gebreide witte sjaal. Die heeft hij helemaal om zijn lijf geslagen. De punten heeft hij om zijn handen gedraaid. Alleen zijn vingers die paars zijn van de kou steken er uit. Anders kan hij niet schrijven en dat kan natuurlijk niet. Gewerkt moet er worden van Scrooge. Kou of geen kou.

Ineens gaat de deur open. Fred, de neef van Scrooge, komt naar binnen.

‘Vrolijk kerstfeest, oom’, roept hij blij.

‘Bah!’, zegt Scrooge. ‘Wat een onzin.’

‘Wat?’, roept de neef van Scrooge.

‘Het kerstfeest is echt geen onzin, oom.

Dat kunt u niet menen.’

‘Dat meen ik wel’, zegt Scrooge.

‘Voor mij hoeft het nooit meer kerst te worden. Elk jaar is het weer hetzelfde.

Het is een tijd om rekeningen te betalen.

Ook al is je geld op. Je bent weer een jaar ouder, maar geen cent rijker.

Het is de tijd dat je de berekeningen van het afgelopen jaar maakt.

En dan ontdek je dat de zaken slecht gegaan zijn. Nee, voor mij hoeft dat hele gedoe niet. En iedereen roept “Vrolijk kerstfeest”. Al die mensen mogen ze van mij direct een mes in hun lijf steken.’

‘Maar oom, toch’, roept de neef uit.

Hij wil zeggen dat Scrooge het helemaal verkeerd heeft, maar Scrooge geeft hem geen tijd om wat te zeggen.

‘Vier jij kerst maar op jouw manier’, zegt hij. ‘En laat mij het op mijn manier doen.’

‘Maar u doet niets aan het kerstfeest, oom. Voor u is het een gewone dag.’

‘Nou, wat maakt dat uit. Laat mij dan gewoon niets doen. En jij, veel plezier met je kerstfeest’, zegt Scrooge.

Hij kijkt zijn neef aan en vraagt dan:

‘Heb je ooit geld verdiend aan dat kerstfeest?’

‘Nee’, zegt de neef eerlijk. ‘Maar u denkt alleen maar aan geld.’

Daar gaat het niet om met kerst. Ik vind de kersttijd gewoon een fijne tijd. Ik voel me dan altijd gelukkig en blij. De mensen zijn aardiger tegen elkaar. Ze maken minder ruzie en ze helpen elkaar. En daarom, oom, houd ik van de kersttijd. Ook al heb ik er nog nooit een cent aan verdiend. Ik geloof dat de kersttijd mij geluk heeft gebracht. En dat ook zal blijven brengen.'

De kantoorbediende heeft in zijn hokje het gesprek gehoord. Als de neef zwijgt, begint hij te klappen. Boos kijkt Scrooge de bediende aan: 'Als je dat nog eens doet, kun je kerst vieren met je ontslag.'

Geschrokken pakt de bediende zijn pen en begint te schrijven. Hij wil niet ontslagen worden. Hij heeft een vrouw en kinderen om voor te zorgen.

Tegen zijn neef zegt Scrooge. 'Je kunt het mooi zeggen. Maar voor al die mooie praatjes kun je niets kopen. Waarom ga je niet in de politiek? Daar hoor je ook alleen mooie praatjes.'